

nu s-a luat în considerare faptul că înregistrarea mărcii pentru produsele „programe de calculatoare” din clasa 9 s-a solicitat numai „în special” pentru înregistrarea și prelucrarea datelor întreprinderilor. În această măsură, ar putea face obiectul mărcii solicitate și o serie de alte programe de calculatoare. În plus, programele de calculatoare ale solicitantei au fost folosite și de ingineri și de alte persoane care nu au nicio cunoștință în domeniul terminologiei de specialitate a gestiunii de întreprindere. Aprecierea Tribunalului s-a întemeiat astfel pe o situația de fapt eronată.

În continuare, Tribunalul susține, din nou pe baza unor fapte eronate, interpretarea că deși componenta „ROI” are înțelesuri diferite în diferite limbi, în asociere cu cuvântul „ANALYSER” publicul percepe elementul „ROI” invariabil ca „Return On Investment”. Argumentul Tribunalului este eronat în măsura în care publicul vizat înțelege marca solicitată, fără o reflecție suplimentară, ca desemnare a unui „instrument de analiză a rentabilității investițiilor”.

În continuare, Tribunalul a supus unei aprecieri eronate produsele și serviciile în cauză recunoscând existența unor motive de refuz la înregistrare aplicabile componentelor hardware ale calculatoarelor. După realizarea separării mărcilor, denumirea produselor și serviciilor din clasele 35 și 42 a fost înregistrată definitiv.

În sfârșit, trimiterea la înregistrări anterioare realizate în UE, și anume ca mărci comunitare, a fost respinsă cu motivarea că nu trebuie luate în considerare mărcile naționale. Și în această privință, interpretarea este rezultatul unei situații de fapt eronate.

Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-542/10)

(2011/C 30/41)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Ł. Habiak și S. La Pergola, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE⁽¹⁾, și în orice caz prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 94 alineatul (1) din directiva menționată;

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a Directivei 2007/64 a expirat la 1 noiembrie 2009.

⁽¹⁾ JO L 319, p. 1.

Recurs introdus la 23 noiembrie 2010 de Hans-Peter Wilfer împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 8 septembrie 2010 în cauza T-458/08 — Wilfer/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Hans-Peter Wilfer (reprezentant: W. Prinz, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentului

— Anularea în tot a Hotărârii Camerei a patra a Tribunalului din 8 septembrie 2010, pronunțată în cauza T-458/08;

— obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.